

Xoşbəxt böyümək uşaqların haqqıdır

Bizdə həmişə uşaqlara böyük dəyər verilib, onlar sabahımızın sahibi hesab olunub, gələcəyimiz adlanıb. Özü də təkcə deməklə kifayətlənməmişik, onlara hərtərəfli diqqət və qayğı göstərmişik. Uşaqların sağlam, təhsilli böyümələri və inkişaf etmələri üçün əlimizdən gələni əsirgənməmişik.

Bu gün də belədir. Təkcə ailədə deyil, cəmiyyətimizdə uşaqlara böyük diqqət və qayğı var. Uşaqlar bu diqqət və qayğını hər addımda hiss edirlər. Daim üzləri gülən, sevinən uşaqlar həm ailənin, həm cəmiyyətin, həm də dövlətin qayğısı əhatəsindədirlər. Onlar sabahımızın qurucuları və qəhrəmanları kimi böyüyürlər.

Uşaqların qorunması, sağlam və xoşbəxt böyümələri dünya ictimaiyyətinin də nəzərindədir. Təəssüf ki, uşaqlar heç də həmişə xoşbəxt ola bilmirlər. Dünyanın ayrı-ayrı ölkələrində müharibə, münafişə və terror hadisələri zamanı onlar da yaralanır, həyatlarını itirirlər. Gələcəyimiz olan uşaqlar müharibə və terror qurbanlarına çevrilirlər.

Münafişə və müharibələr uşaqlara bəlalər gətirib, işıqlı dünyalarını zülmətə çevirməsin deyər beynəlxalq səviyyədə indiyə qədər onların müdafiə olunmaları, təhlükəsiz yaşamaları üçün bir sıra mühüm qərarlar qəbul edilib. Hələ Birinci Dünya müharibəsi illərində Eqlantye Djebb uşaqların daha çox əzab və işgəncələrə məruz qalmalarından sarsılaraq bacısı Doroti Bakstonun köməyi ilə 1919-cu ildə onların müdafiəsini təmin etmək üçün London-da Uşaqlara Yardım Fondunun əsasını qoyub. İlk dəfə olaraq 1924-cü ildə uşaqların hüquqlarının təmin olunması üçün bəyannamə qəbul edilib.

100 il əvvəl - 1925-ci ildə qəbul edilmiş Cenevrə protokoluna və 1949-cu il Cenevrə konvensiyalarına, insan hüquqlarına hörmət edilməsinə aid digər beynəlxalq hüquq aktlarına əsasən, müharibə edən tərəflərin hərbi əməliyyatlar zamanı uşaqlara qarşı törədilən bütün repressiya və qəddarlıq, insanlıqdan kənar davranış formaları cinayətkar hərəkətlər sayılır. 1950-ci ildə isə BMT Baş Assambleyası tərəfindən 1 İyun - Uşaqların Beynəlxalq Müdafiəsi Günü təsis olunub. Həmin gün belə bir çağırışın edilməsi təsadüfi deyil. Çünki müvafiq qərar və konvensiyaların qəbul edilməsinə baxmayaraq, təəssüf ki, uşaqlar hələ də müharibə və münafişələrdən əziyyət çəkirlər. Bütün bunları nəzərə alan Birləşmiş Millətlər Təşkilatı Baş Assambleyası tərəfindən 1982-ci il iyunun 4-də daha bir mühüm beynəlxalq səviyyəli qərar qəbul

Erməni quldurları uzun müddət balalarımızın bu haqqına qənim kəsilmişlər

yaşlı oğlan uşağını amansızcasına qətlə yetirmişlər. İşğalçıların öldürdükləri Sahil Məmmədovun 10, Razim Salmanovun 8, Anar Valehovun 7, Cahid İbişovun 10, Səxavət Abbasovun və Natiq Əsgərovun 14, Bəxtiyar Xəlilovun 11, Azər Orucovun 7 yaşı var idi. Həyatın şirinliyini dadmayan bu uşaqların günahı nə idi ki, erməni

edilib. Həmin qərara əsasən, hər il 4 İyun - Təcavüzə Məruz Qalmış Uşaqların Beynəlxalq Müdafiəsi Günü kimi qeyd olunur.

Həm iyunun 1-nin, həm də 4-nün Azərbaycan uşaqlarına birbaşa aidiyyəti var. Tam 30 il beynəlxalq konvensiya və qərarlara məhəl qoymayan ermənilər neçə-neçə azərbaycanlı uşağı böyük amansızlıqla qətlə yetirmişlər. Dünyada uşaq qatilləri kimi tanınan erməni vandallarının qanlı əməllərini yazmaq, saymaq qurtarmaz. Erməni cəlladları 1992-ci il fevralın 25-dən 26-na keçən gecə törətdikləri Xocalı soyqırımı zamanı yüzlərlə dinc sakinlə bərabər, uşaqların da qatilinə çevrilmişlər. Xocalı soyqırımı zamanı möcüzə nəticəsində xilas olan və xeyli müddət Respublika Təcili Yardım Xəstəxanasında müalicə olunan 5 yaşlı Ramil Həsənov deyirdi ki, ermənilərin əlindən qaçıb bir neçə gün meşədə ac-susuz və yarıclıpaq qalıblar. 4 yaşlı Vüsalə ilə 1 yaşlı Xəyalənin anası Sənəm Abdullayevanın söylədikləri isə dəhşətlidir: "Bir gün meşədə qaldıqdan sonra ermənilər bizi tapıb Əsgərana gətirdilər. Anam, atam və 16 yaşlı bacımı meşədə güllələdilər. Mənə dəhşətli işgəncələr verdilər. Sonra bizi su ilə doldurulmuş zirzəmiyə saldılar. Suda boğulmamaları üçün uşaqları bir gün qollarının üstündə saxladım".

Ermənistanla Azərbaycan arasında Qarabağ münafişəsi başlayandan elə gün, ay olmayıb ki, ermənilər bizim körpələrə, uşaqlara qıymasınlar. Erməni cəlladları 1989-cu il iyunun 20-də Kəlbəcər rayonunda 8 məktəb-

nilər onları öldürmüşdülər? Təəssüflər olsun ki, heç bir beynəlxalq təşkilat indiyə qədər bu sualı erməni qatillərinə verməyib. Və təəssüflər ki, bu, yeganə fakt deyil. 2017-ci il iyunun 4-də Füzuli rayonunun Alxanlı kəndini hədəf seçən ermənilər dinc sakinləri iriçaplı pulemyotlardan atəşə tutmuş və bu zaman 2 yaşlı Zəhra nənəsi Sahibənin qucağında həlak olmuşdur. Ümumiyyətlə, Qarabağ münafişəsi zamanı ermənilər tərəfindən 193 azərbaycanlı uşaq qətlə yetirilmiş, 71 uşaq itkin düşmüşdür. Təkcə Xocalı soyqırımında qətlə yetirilən 613 dinc sakinin 63-ü, yaralanan 487 nəfərin 76-sı uşaq olmuşdur. Faktlardan da göründüyü kimi, erməni qəddarlığı heç bir sərhəd, beynəlxalq qanun və konvensiya tanımır.

Şanlı Azərbaycan Ordusu Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin sərkərdəliyi altında 44 günlük Vətən müharibəsində və 3 il sonra uğurla həyata keçirilən antiterror əməliyyatları nəticəsində Qarabağda məskunlaşmış erməni separatizmi ilə birlikdə erməni uşaq qətləamına da son qoydu. Artıq gələcəyimiz olan uşaqlar erməni işğalçıların silahlarının hədəfində deyillər. Bu gün uşaqlar Azərbaycan dövlətinin diqqət və qayğısı altında fəravan yaşayır, təhsil alır, xalqımız və ölkəmiz üçün gərəqli vətəndaşlar kimi böyüyürlər.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"